

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 03 iunie 2015 și decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Buragă Serghei Mihail, născut la 03 iulie 1987, originar din Chișinău și domiciliat temporar în mun. Chișinău, com. Băcioi, str. S. Rădăuțanu 21.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.05.2015 - 03.06.2015;

instanța de apel: 20.07.2015 - 06.11.2015;

instanța de recurs: 26.01.2016 - 13.04.2016.

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 iunie 2015, cauza fiind examinată conform procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost încetat procesul penal în cauza de învinuire a lui Buraga Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală.

În temeiul art. 55 Cod penal, i-a fost aplicat lui Buraga Serghei sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 13 decembrie 2014, aproximativ la orele 06:50 min., Buragă Serghei conducând automobilul de model „Dacia Logan”, cu n. î. C PJ 656 , în mun. Chișinău, deplasându-se pe str. Vasile Lupu, la intersecție cu str. Codreanu, a tamponat pietonul Lvova Nina, care traversa carosabilul de la stânga spre dreapta relativ deplasării autovehiculului în cauză, pe marcaj rutier 1.14.1 Anexa nr. 4 Regulamentul Circulației Rutiere.

În rezultatul accidentului rutier, Lvova Nina, conform raportului de expertiză medico-legal nr. 165/D din 27 ianuarie 2015, s-a ales cu traumă cranio-cerebrală acută, manifestată prin comoție cerebrală; plagă contuzia pe cap, hematom subcutanat parietal; fractura maleolei mediale gleznei stângi cu deplasare; fractura claviculei stingi, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui/criteriu se califică ca vătămare medie.

Buraga Serghei a comis accidentarea pietonului în urma nerespectării întocmai a cerințelor pct. 45 alin. (1), (2) al Regulamentul Circulației Rutiere, conform căruia:

- *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, condițiile rutiere, situația rutieră;*
- *în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, pct. 11 lit. f) Regulamentului Circulației Rutiere, să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Buragă Serghei, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale și cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, invocând următoarele motive:

- *infracțiunea săvârșită de Buragă Serghei, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor de circulație rutieră, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic;*
- *inculpatul nu a întreprins măsurile necesare întru evitarea tamponării, partea vătămată s-a aflat în vizorul acestuia, imposibilitatea evitării coliziunii datorându-se faptului că, inculpatul a adoptat la trafic o viteză excesivă;*
- *instanța greșit potrivit art. 55 Cod penal, a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fiind liberat de răspunderea penală, cu tragerea la răspundere administrativă, în cazul dat, este necesar aplicarea pedepsei penale principale cât și complementare, în vederea prevenirii comiterii unor recidive din partea inculpatului.*

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2015, apelul declarat împotriva sentinței, de către procuror a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis, că în baza probelor acumulate, instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor lui Buragă Serghei, în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, punând la baza sentinței următoarele probe, verificate și în ședința instanței de apel:

- *Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier și tabelul fotografic (f.d. 9, 16);*
- *Schema procesului-verbal al examinării locului accidentului (f.d. 17);*
- *Raportul de expertiză medico-legală nr. 165/D din 27 ianuarie 2015, prin care au fost stabilite leziunile corporale a părții vătămate (f.d. 27-28);*
- *Procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii și tabelul fotografic (f.d. 38-43);*
- *Raportul de expertiză prin care au fost cercetate circumstanțele accidentului (f.d.51);*

Instanța de apel, a indicat că, la stabilirea categoriei de pedeapsă, instanța de fond corect a ținut cont de faptul că, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, este caracterizat pozitiv, nu a fost tras la răspundere penală sau administrativă, are la întreținere un copil minor, activează în calitate de șofer - fiind unicul întreținător al familiei, partea vătămată nu are careva pretenții materiale ori morale față de inculpat.

Așadar, instanța de apel a considerat că, prima instanță just a dispus liberarea inculpatului de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal și a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc prin aplicarea față de acesta a unei amenzi contravenționale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare cu remiterea cauzei penale la rejudecarea în instanța de apel, în o altă componență.

Recurentul în motivarea recursului declarat, invocă faptul că, instanțele inferioare greșit au individualizat pedeapsa aplicată inculpatului, atât sub aspectul naturii și al cuantumului acesteia, cât și ca modalitate de executare.

Totodată, procurorul consideră că, instanța de apel în mod eronat a interpretat pe caz dispoziția art. 55 Cod penal, deoarece pe caz nu s-a constatat că corectarea inculpatului Buragă Serghei, este posibilă fără supunerea răspunderii penale, ba mai mult ca atât instanța nici nu și-a argumentat în mod plauzibil această soluție, limitându-se doar la invocarea normei citate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Având ca reper prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului declarat procuror, se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același context instanța de recurs reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, însă hotărârea instanței de apel este criticată în partea stabilirii pedepsei, care se consideră a fi una prea blândă reieșind din circumstanțele cauzei.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a acesteia, instanța de judecată stabilește pedeapsa luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse echitabile faptelor săvârșite de către inculpat.

De altfel, individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete stabilite lui Buragă Serghei, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale

Astfel, Colegiul penal consideră, că temeiul de casare semnalat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia sa, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat.

Prin urmare, Colegiul penal constată, că infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 264 alin. (1) Cod penal și se pedepsește cu amendă în mărime de până la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 2 ani.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel corect a conchis, reieșind din circumstanțele și materialele cauzei, că prima instanță a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează sau atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei asupra corijării și reeducării acestuia, aplicându-i corect art. 55 Cod penal, prin care inculpatul a fost liberat de răspundere penală și tras la răspundere contravențională.

Elocvent în aceste sens, este că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, având în vedere, că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că corectarea inculpatului este posibilă și fără a fi supus răspunderii penale.

Așadar, Colegiul conchide că alegațiile recurentului nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, ce ar permite implicarea instanței de recurs în sensul rejudecării hotărârii adoptate pe caz și potrivit legii se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Buragă Serghei Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **11 mai 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan